VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

X. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM. ÁRA: 40 FILLÉR 1968. MÁJUS 18.

Az Egyetemi Tanács vitája

Oktatási reformunk tervezetéről

A következő évtizedekben intenzív fejlődés és strukturális változások jellemzik majd népgazdaságunkat. A fejlődés az 1968-ban bevezetett új mechanizmus körülményei között megy végbe, amikoris megnövekszik mind a központi, mind a helyi gazdasági döntések és az alkotó elemzői, tervezői és szervezői munka súlya és hatósugara. Az előttünk álló feladatok megoldásához korszerű képzettségű gazdasági szakemberek kellenek, akik képesek lépést tartani a tudományok eredményeivel és a gyakorlat szükségleteivel, képesek a megváltozott helyzet megértésére és értékelésére, egy-két közgazdasági terület kiemelkedő művelésére.

Az új mechanizmus támasztotta gyakorlati követelmények minél következetesebb teljesítése érdekében egyetemünk vezetői, oktatói — külső szakemberek bevonásával — felülvizsgálták jelenlegi közgazdászképzésünk rendszerét, s hosszú viták, széleskörű előkészítő munka során állították össze az 1968 szeptemberétől fokozatosan bevezetendő, új képzési rendszerre vonatkozó javaslatukat.

Ezt a javaslatot tárgyalta fő napirendi pontként az Egyetemi Tanács május 3-i ülése, a minisztérium felé történő felterjesztés előtt.

Dr. Bedő Gyula oktatási rektorhelyettes bevezetője után élénk vita alakult ki a tanács tagjai között a tervezetről. Mivel a képzési rendszer változásai később teljes terjedelmükben ismertetésre kerülnek, most mi csak a leglényegesebbeket emeljük ki.

A legnagyobb változások a nappali tagozatot érintik.

A mostani heti átlagos 28 óráról 22—23 órára csökken a hallgatók kötelező óraterhelése.

Ennek eredményeként heti átlag 5—6 órával több juthat az önálló, egyéni felkészülésre, s a tanulás intenzívebbé válhat. A tanácsülésen a vitázók közül többen hangoztatták, hogy nagyon körültekintően kell megvalósítani a hallgatók munkájának irányítását, segítését a támasztandó magasabb követelmények következetes teljesítésében. Jelentősen fokozni kell az írásbeliség szerepét a hallgatói munka ellenőrzésében, már az első évfolyamtól kezdve. Felmerült az a kérdés is, pedagógiai szempontból helyes-e éppen az első évfolyamon a legnagyobb mértékben csökkenteni az óraszámokat, nem eredményez-e ez túlzott „lazítást" a középiskolai nagy terhelés után az elsőéveseknél? A vita során kialakult álláspont leszögezi: ha a fő tantárgyaknál — politikai gazdaságtan stb. — kellően magasak a követelmények, akkor a terhelés mértéke megfelelő lesz az első évben is. A közgazdasági képzés elméleti-világnézeti és módszertani megalapozása így sokkal jobbá válhat a jelenleginél.

Szűkebb lesz a szakosítás köre és időbeni terjedelme.

Mint már sokak előtt ismeretes, a jelenlegi terv-matematika és elméleti szak összevonásával új — *népgazdasági tervező-elemző szak* — indul. Megszüntetésre kerül a nemzetközi szak is, helyette nemzetközi kapcsolatok szakágazat jön létre. A tanácsülés résztvevői teljes mértékben egyetértettek azzal, hogy — a tanári „C"-szak kivételével —

csak a másodévtől legyen szakosítás, így csökken a szakbeosztás véletlenszerűsége, és a szakosítás időpontja — kedvezően — közelebb kerül az elhelyezkedés időpontjához.

Külön problémát jelent e vonatkozásban az, milyen módszerekkel és eszközökkel készítse fel az egyetem a hallgatókat a szakosításra.

Harmadik év elején a hallgatók túlnyomó többségének — kivéve a tanárszakokat és a pénzügyi szakot —,

szakágazatot kell majd választani.

Ez a rendszer a jelenleginél nagyobb lehetőségeket biztosít a képességek, a szakmai érdeklődés kibontakoztatásában, s lehetővé teszi a várható népgazdasági igényeknek megfelelő számszerű arányok kialakítását is. A hozzászólók felvetették, hogy a reformtantervekben sok helyen átfedések vannak a specializáló tárgyaknál, ezek csökkentése kívánatos.

A négyéves képzési időtartamú szakok számára — a III. évet követő hathetes üzemi gyakorlat megtartásával — a IV. év után háromhónapos szakmai gyakorlat kerül bevezetésre, előreláthatólag már 1969-től.

Ezzel a képzési idő meghosszabbodik, de lehetővé válik az önálló elemző- és megoldóképesség kezdő szintű próbatétele még az egyetem irányítása alatt. Ugyanakkor megmarad a vállalatok érdekeltsége is, hiszen a hallgatók a vállalatok ténylegesen fennálló problémáit oldják meg, nagyobbrészt jövendő munkahelyükön. Ez az új képzési elem gyakorlati jártasságot kontrolláló szerepével növeli a közgazdászszakma „márkavédelmét" is.

Az idegen nyelvek oktatásában is mélyreható változások várhatók.

Azokon a szakokon, amelyek jellegüknél fogva magas szintű nyelvtudást követelnek, koncentrált nyelvoktatás kerül bevezetésre. Általános elv viszont az, hogy közgazdászdiploma csak azok számára adható ki, akik oroszul legalább szakszöveget — megfelelő szinten — fordítani tudnak. A szakok szerint differenciált nyelvoktatás keretében az egyes nyelvek tárgyalási, szakszövegfordítói szintén kerülnek oktatásra. Az új rendszer bevezetésénél — a nagymértékben megnövekvő nyelvóraszám miatt — számba kell venni a tárgyi lehetőségeket, meg kell vizsgálni azt, hogy hány hallgató számára nyílik alkalom audiovizuális eszközök segítségével történő tanulásra. A tanácsülésen elhangzottak alapján lehetőséget kell nyújtani majd arra is, hogy az érdeklődő hallgatók a velünk szomszédos egyéb országok nyelveit is tanulhassák, akár más egyetemen is.

Az új képzési rendszerben a hallgatókkal szemben támasztott követelmények növekednek, egyben reálisabbá és differenciáltabbá válnak.

Nem könnyű, de fontos feladat a tantárgyak kellő súlypontozása, s a folyamatos tanulás elvének érvényesítése. Ezen a téren a KISZ-szervezet is sokat tehet azzal, ha segít — főleg az elsőéves hallgatóknál — a megnövekedő szabad idő felhasználásának orientációjában, s ellenőrzi az elért eredményeket.

A vita befejezése után *dr. Bedő Gyula* rektorhelyettes foglalta össze az elhangzottakat a reformtervezet egyes részleteinek módosítására vonatkozó, de azok alapelveit nem érintő javaslatokat. Hangsúlyozta: a hozzászólások is azt mutatták, hogy a javaslat hűen tükrözi a célkitűzéseket, helyes keretet ad az elkövetkezendő évek munkájához. Egy sor kérdésben még nem sikerült a megoldás végleges formáját kialakítani, az alapvető problémákat tekintve azonban egységes álláspontok születtek. A reform végrehajtásának feltételei adottak, illetve megteremthetők, s a tanszékek közti együttműködés is sok tartalékot rejt még magában.

Dr. Szabó Kálmán rektor zárszavában köszönetét fejezte ki az oktatási reformtervezet kidolgozóinak, oktatóknak, hallgatóknak (utóbbiaknak a nemrég lefolytatott reprezentatív felmérés nyújtotta hasznos tapasztalatokért), s ismertette a minisztériumhoz felterjesztendő határozatokat.

Kurtán Lajos

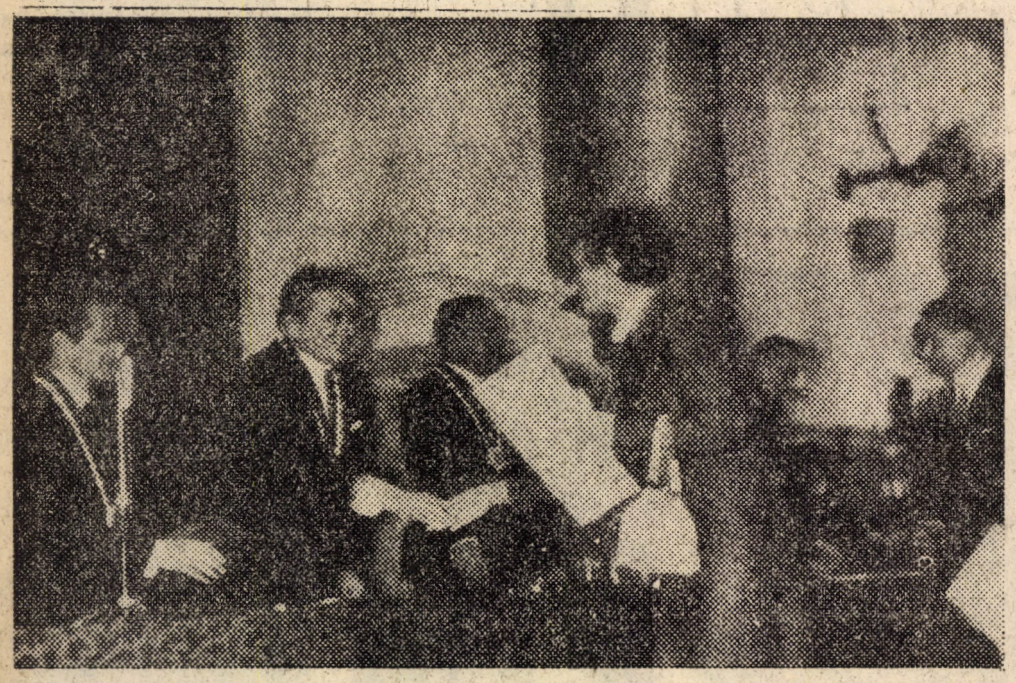

A május 3-i egyetemi tanácsülés keretében doktoravató ünnepségre is sor került. Dr. Szabó Kálmán rektor 7 kandidátusnak és 46 okleveles közgazdásznak nyújtotta át a diplomát. Képünkön dr. Barna Gyula dékán köszönti az új doktorokat.

(Kádár J. felvétele)

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem nevelési bizottsága, az egyetem rektorának támogatásával pályázatot hirdet intézményünk nevelési tapasztalatainak összegyűjtése, rendszerezése és továbbfejlesztése; továbbá speciális elméleti, módszertani kérdéseinek elemzése, az egyetemi nevelőmunka hatékonyságának fokozása érdekében.

Pályamunkák témájául a következők választhatók:

1 Közgazdasági helyzeteket elemző és megoldó készség fejlesztésének módszerei valamely meghatározott közgazdasági vagy módszertani tantárgy oktatása keretében (figyelembe véve képzésünk korszerűsítését).

2 Az oktatási folyamatban történő világnézeti-politikai nevelés, személyiségformálás elméleti és gyakorlati problémái, módszerei témakör tetszés szerinti feldolgozása.

A pályamunka konkrét tapasztalatok elemzésére, módszereire épüljön, foglalja össze és értékelje egy-egy tanszéki közösség közvetlen munkatapasztalatait. A pályázaton részt vehet egyetemünk valamennyi oktatója, illetve dolgozója.

A pályázat jeligés. Terjedelme legalább egy kézirati ív.

A pályamunkákat 1968. szeptember 15-ig a rektori hivatal címére, „A Nevelési Bizottság Pályázata" megjelöléssel, 3 példányban kell beküldeni.

Pályadíjak:

2 db I. díj: egyenként 2500,— Ft.
2 db II. díj: egyenként 1500,— Ft.
2 db III. díj: egyenként 1000,— Ft.

A bíráló bizottság 1968. október 15-ig bírálja el, s ítéli oda a díjakat.

További részletes tájékoztatást dr. Gyenge Erzsébet adjunktus, a nevelési bizottság titkára ad.

Könyvtár Miszti f.

Utánam a vízözön?!?

— Elégedett legyek?

(Foto: Kádár)

Nyári munkalehetőség

Az érdekvédelmi bizottság az idén is biztosított nyári munkalehetőségeket hallgatóinknak.

A Dél-Pesti Vendéglátóipari Vállalatnál hétvégi kisegítő felszolgálóként lehet dolgozni, de el lehet helyezkedni egész nyárra is büfésnek, fagylaltosnak, illetve felszolgálónak havi 1150,— Ft-ért, (ehhez hozzájárul még a havi jutalék és a kedvezményes ebéd.)

A Dél-Budai Vendéglátóipari Vállalathoz tartozó Ifjúsági Park alkalmaz diákokat mozgóbüfésnek, felszolgáló cukrászdákba büfésnek. Kereseti lehetőség 840,— Ft, plusz jutalék. Az Utasellátó, utazó, étszolgálati büféseket tud felvenni havi 1300—1500,— Ft-ért.

A Szövetkezetek Pest megyei Értékesítő Központja fiúkat alkalmaz gyümölcsvásárláshoz kocsikísérőnek, valamint a Tejipari Vállalat tejszállításhoz kocsikísérőnek havi 1600,— Ft-ért. (plusz havonta prémium).

A Fővárosi Fürdőigazgatóság kabinos úszómesternek keres fiúkat (840,— Ft, plusz havi jutalék).

A Budapesti Lakásépítő Vállalat kisegítő segédmunkásokat keres 1500—1800,— Ft kereseti lehetőséggel. (Szállást szintén biztosítanak.)

A Magyar Kábel Művek betanított gépmunkára vesz fel diákokat 6—6,50 Ft/órabérrel. (kedvezményes ebéd).

Jelentkezni lehet a III. 382-ben, minden hétfőn a nagyszünetben, valamint a vizsgaidőszaki fogadóórákban.

Vizsgák előtt – vizsgák elé

Elgondolkodtató dolog történt az egyik harmadéves belkeres csoport orosz évvégi osztályzásánál. Az utolsó évben orosz tanulmányai befejezése előtt — szinte az utolsó pillanatban — két hallgató teljesítményét elégtelenre értékelték. Túlmenően azon, hogy milyen gátló lelki tényezőt jelent ez a további vizsgákra, egész félévi munkája kárba veszett. Korábban állandó, stabil osztályzatuk volt, amelyet lelkiismeretes munka előzött meg.

S mégis az utolsó félévben ez kevés lett volna?

Nem hiszem, hogy kevesebbet foglalkoztak volna az anyaggal, sőt! Talán az lenne az oka, hogy megváltozott félévben a tanár személye? Igen, azt hiszem. De lehet-e két tanár között ilyen különbség? Az egyik megköveteli azt, hogy szinte mindent tudjanak, túl magasra emeli a mércét, míg a másik megelégszik az adott lehetőségekkel és ez meglátszik az osztályzásoknál is.

Ezen nem ártana elgondolkodnia néha a nyelvi tanszéken kívül más tanszékeknek sem...

— gó —

Szolidaritási röpgyűlés egyetemünkön

A német fasizmus feletti győzelem napjának évfordulójáról, május 9-ről emlékeztünk meg szolidaritási röpgyűlésen, egyetemünk aulájában. A gyűlés Dr. Kolacsek András elvtárs előterjesztése alapján határozatot fogadott el, mely szerint egyetemünk is tevékenyen bekapcsolódik az évforduló tiszteletére hazánkban kezdődött béke és szolidaritási hónap akcióprogramjába. Ezáltal is hitet kívánunk tenni arról, hogy szolidárisak vagyunk a vietnami nép igazságos harcával, s tudjuk: Vietnam értünk is harcol!

16 előadás a TDK-n

Egyetemünk és az ELTE Állam- és Jogtudományi Kara április 22—23-án tudományos diákköri konferenciát rendezett. A két egyetem diákjai most először ültek össze, hogy az egymást kölcsönösen érdeklő, de szakszerűen nem művelt tudományág eredményeiről tájékozódjanak. Az elhangzott 16 előadás a közgazdaság- és jogtudományok széles körét tárgyalta.

FOLTYN FERENC harmadéves jogász előadása a „húszas évek" gazdaságpolitikai vitáiról már csak azért is felkeltette a figyelmet, mert e vitákon keresztül könnyebben érthetővé válik a jelenlegi mechanizmus kialakulása.

A Szovjetunióban meghirdetett ipari diktatúrát Preobrazsenszkij a „szocialista eredeti felhalmozás" törvényével támasztotta alá: centralizáltabb irányítást követelt. A feszített ütemű iparosítás forrása szerinte az ipar és a mezőgazdaság nem egyenértékű cseréje. A Buharin vezette „ellentábor" ezzel szemben az intenzív fejlesztés előnyeit hangsúlyozta, hogy a tőkefelhalmozás túlfeszítése káros, — előbb-utóbb visszaüt a gazdasági élet fejlődésére. Sztálin azután 1929-ben adminisztratív eszközökkel zárta le a vitát; de hasonló nézetek alapján — autarchiás törekvéseket, feszített iparosítást valósított meg. Akkor a II. világháború ezt teljes mértékben igazolta...

A mai — megváltozott — viszonyok mást követelnek. *Budai Benjamin* már a piaci mechanizmust alkalmazó népgazdaság működésének általános vonásait elemezte. Hallhattunk egy kis „mechanizmustörténetet" (1948—1953: a centralizált gazdaság kiépítése, majd az utána következő időszakban ugyanaz — ésszerűbben, 1957-től fokozatos, részleges tökéletesítés — 1968. január 1-ig), és bővebben a gazdasági döntések szféráiról: hogyan oszlanak meg a döntések a központi szervek és a mikroszféra, a vállalatok között, mennyiben változtak meg az egyéni döntések okai, stb.

Az egyik szekció az ipartelepítés és a beruházások aktuális kérdéseivel foglalkozott. *Csuk Ferenc* az ipartelepítés elért eredményeit, matematikai módszereit és a településhálózat továbbfejlesztésére vonatkozó terveket, határozatokat ismertette. *Siklóssy Ákos* a területi munkaerőmérleg szerepét mutatta be: többek között olyan módszert is, amely az indirekt gazdaságirányítási rendszerben „alkalmas lesz arra, hogy az ipar ésszerű és ebből a szempontból optimális elhelyezésének távlati célját megvalósítsa".

ÉRDEKES VOLT *Bauer Tamás* dolgozata — a beruházások struktúrájának elemzéséről —, különösen az a rész, amely a munka szerinti elosztás és a kamat összefüggéseit tárgyalta.

„Az új mechanizmusban alkalmazott kamat... vállalati jövedelmek újraelosztását jelenti. Ha a gyorsabban fejlődő ágazat vállalatai rendszeresen hitelt vesznek fel, míg a lassabban fejlődő ágazatokban a vállalatok inkább betéteket képeznek, akkor a kamatkonstrukció lehetőséget ad idegen munkának a bankrendszeren keresztül történő rendszeres elsajátítására. A vállalati elkülönültség és a munka szerinti elosztás között ellentmondás van, mely a kamat kategóriájában fejeződik ki... Az ellentmondás azonban önmagát megszüntető tendenciájú... a betéti kamatlábbal szemben az elmaradó fejlesztés miatti nyereség — sőt bérkiesés áll..."

Káposztás Ferenc a műszaki fejlődés termelési függvény segítségével történő becslésével foglalkozott. Bemutatta a modell matematikai alapjait, majd annak számszerűsítését hazánk viszonylatában. A számítás eredményéből az derül ki, hogy az iparban nagyobb volt a műszaki fejlődés, mint a népgazdaság egészében. Érdekes megfigyelni, hogy 1950—1960 között az egy főre eső állóeszközállomány alakulása szinte semmi szerepet nem játszott a termelékenység alakulásában, holott ez az időszak az erős iparosítás időszaka volt. (Ennek oka főként az extenzív iparfejlesztés.)

Jakabffy Imre a szénelosztás optimális irányainak meghatározására szolgáló szimulációs módszerekkel foglalkozott, *Dajka Miklós* pedig annak lineáris algebrai módszereivel.

Laki Mihály dolgozatának legérdekesebb — egyben a legnagyobb vitát kiváltó — része a vállalati különérdekkel foglalkozott:

„Ahol van különérdek, ott ennek megfelelően cselekszenek, vagyis különös, különérdekű döntések születnek. Ha bizonyított a vállalati különérdek, akkor nyilvánvaló: a vállalati különérdek képviselői partikuláris érdekeiknek megfelelően cselekszenek. Ez egyben azt jelenti, hogy lehetőség nyílik a nem-partikuláris érdektől való eltérésre..."

Utalt a dolgozat a lokális és társadalmilag szükséges munka különbségére is, amelynek ütközése a különérdek egyik forrása.

AZ ÉRDEK ÉS AZ ANYAGI érdekeltség problémáit tárgyalta *Prókai Mária* is. A munka szerinti elosztás és a személyes érdekeltség viszonyában a marxi alapelvet, ill. annak továbbfejlesztését — és a gyakorlatot állította szembe: Bár a végzett munka ad jogcímet a fizetésre, az valójában nem a megvalósított, hanem a megvalósítható teljesítmény (szakképzettség stb.) komponenseiből alakul ki.

Maksay Gyöngyi a nyereségrészesedési rendszer kapitalizmusban meghonosodott formáit mutatta be. A munkások általában a fix bér mellett az elért kedvezőbb eladási ár %-át, vagy a nyereség egy meghatározott hányadát kapják. A tőkés evvel ösztönöz takarékosságra, a munkásmozgalomtól való eltávolodásra, illetve az elhalasztott osztalékkal a törzsgárdatagságra.

A kereskedelempolitikai szekcióban *Hábetler Anna* a különböző relációkkal való kapcsolatainkat elemezte. Hazánk érdekeinek jelenleg leginkább a szocialista országokkal való kapcsolat felel meg: exporttermékeinket 15%-kal magasabb áron tudjuk itt értékesíteni, az importban viszont csak 3%-kal magasabb a vételár. A fejlődő országok felé exportlehetőségeink megfelelőek — bár a segítségnyújtás mellett partnereink néha erőnkhöz mérten túlzott hitelkövetelésekkel lépnek fel. A tőkés piacokon elért nagyon is szerény eredményeink viszont az exportstruktúra megfelelő alakítását követelik. Nagyobb figyelmet kell fordítani — az előadást követő vita is ezt hangsúlyozta ki — a legnagyobb kedvezmények elvének érvényesítésére! (Ezért olyan jelentősek a GATT-tal folytatott tárgyalások.)

Doszkocs Mária korreferátumában a legfontosabb kereskedelempolitikai eszközöket, azoknak az új mechanizmussal megváltozó hatását és hatékonyságát emelte ki.

A 11/67-ES KORMÁNYRENDELET éles vitát váltott ki a jogászok között: van-e önálló vállalati tulajdon? *Kertész István* (ELTE) dolgozatában erre egyértelmű a válasz: a vállalat a jogszabályok keretei között önálló, de a tulajdonos továbbra is az állam (ezt mutatja a nyereségelvonás is). A vállalati hatáskör bővítése csak az önállóságot növeli.

Az előadó részletesen tárgyalta az alapító szervek tulajdonosi jogait: a vállalatok alapítását, illetve megszüntetését, a tevékenységi kör meghatározását, igazgató kinevezését, felügyelet gyakorlását és a vállalatoknak adható esetleges utasításokat. Az előadás utáni vita főleg a tevékenységi kör túlzott elhatárolását támadta. Ennek nem megfelelő, rugalmatlan kezelése mindenképpen mechanizmusellenes, hiszen a cél az, hogy az igényeknek megfelelően, olcsón, korszerűen, gyorsan termeljünk — és ebben felesleges a vállalatok kezét megkötni.

Wiener György korreferátumának kapcsán is csak egy gondolatot szeretnénk kiemelni: a gazdasági szabályozók akkor erősek, akkor fűződnek hozzá helyes állami szankciók, ha azokat jogi szabályban lefektetik: e kettőnek mindenképpen egymást kell erősítenie.

Mindenképpen örömmel kell üdvözölnünk ezt a közös vitaülést: nemcsak azért, mert jogász kollégáinkkal is kivitatkozhattuk magunkat (az igaz, hogy elég kevesen voltak!), hanem azért is, mert sok munkát magukba foglaló, érdekes és értékes előadásokat hallhattunk. Egy pár kritikus szó erejéig mégis beszélnünk kell a kihasználatlan lehetőségekről:

Helyes, hogy a publikálási lehetőséggel is minél jobb dolgozatok elkészítését, a beszédkészség fokozását segítjük elő, de — tudatosul-e mindez az előadókban is? A monoton, szürke előadások hívják fel erre a figyelmet: a stílus, hangsúlyozás tekintetében is „készülni" kellene, hogy ez ne próbálkozás, hanem már valamilyen eredmény lemérése legyen. Még mindig hadilábon állunk az idővel is: sok a négy előadás egy délelőttre, így néha csak a dolgozat egy része — nem pedig vázlatos egésze! — hangzott el. És mégegy: a TDK-konferencia rangját nem a lehetőség, hanem a megvalósítás adja meg. Néhány valóban érdekes előadás teljesen „szűk családi körben" hangzott el — mindenképpen többet érdemeltek volna tanári és diákrészről egyaránt.

Kozma — László

Kettős cél

A KISZ Budapesti Bizottsága rendezésében 1968. május 3-án a Felsőfokú Pénzügyi és Számviteli Szakiskola modern épületének aulájában került sor az Egyetemi és Főiskolai Hallgatók II. Budapesti Konferenciájára.

A részvevők között találhattuk a KISZ KB, az MSZMP Budapesti Bizottsága, a Művelődésügyi Minisztérium, a szakminisztériumok, az MHSZ, az MTS képviselőit, a kerületi KISZ-bizottságok iskolatitkárait, valamennyi felsőoktatási intézmény KISZ-titkárát, az Egyetemi és Főiskolai Tanács tagjait, a felsőoktatási intézmények KISZ-szervezeteinek küldötteit, valamint a sajtó képviselőit.

Egyetemünk képviseletében Bessenyei Lajos KISZ VB titkár, Kollár Zoltán, a világgazdasági tanszék tanársegéde, az Egyetemi és Főiskolai Tanács tagja és Náfrádi László, a kultúrosztály vezetője vettek részt az ülésszak munkájában.

Kettős célt szolgált a konferencia összehívása: egyrészt az I. Budapesti Konferencia óta eltelt időszakban a felsőoktatási intézmények KISZ-szervezetei munkájának értékelését, másrészt az 1968—69-es tanév soron levő feladatainak meghatározását és megvitatását.

Főcze Lajos, a KISZ Budapesti Bizottságának titkára vitaindító beszédében részletesen értékelte az egyes felsőoktatási intézmények tevékenységét. Jó volt hallani, hogy az egyes feladatok sikeres végrehajtásáért egyetemünk KISZ-szervezetét dicsérték.

A beszámoló végén a további feladatok meghatározására került sor, amelyeket a KISZ KB és a KISZ VII. kongresszusa irányelvei szabnak meg.

A vitaindító beszámoló elhangzása után a plenáris vitára, a hozzászólásokra került sor. Többek között felszólalt Kollár Zoltán, az Egyetemi és Főiskolai Tanács tagja, egyetemünk világgazdasági tanszékének tanársegéde is, aki a külföldi hallgatókkal való foglalkozás problémáiról beszélt. A hozzászólások elhangzása után délután a szekciónkénti vita következett.

A tapasztalatok kicserélése, a felmerült problémák megvitatása és a további feladatok meghatározása után az esti órákban került sor a jól sikerült tanácskozás bezárására.

—pongrácz—

Diákakadémia — 1968

Általában kéthetenként középiskolások népes tábora lepte el az egyetem két előadótermét. Középiskolások, akik a Diákakadémia 1968-as évfolyamát hallgatták. Az évfolyam befejezése után megkerestük *Szécsi Ildikót*, a Diákakadémia vezetőjét, hogy röviden válaszoljon kérdéseinkre.

— Mi a Diákakadémia rövid története?

— Pontosan három évvel ezelőtt merült fel annak a gondolata, hogy a IX. kerületi középiskolai KISZ-vezetők ideológiai-politikai munkáját segítsük. A Budapesti KISZ Bizottság két év után felfigyelt erre a kezdeményezésre, s kiszélesítését kérte.

— Az eltelt év rövid értékelése?

— 296 fővel indult a Diákakadémia, az évet 181 I. évfolyamos fejezte be, értékelésük: 79 kiválóan megfelelt, 102 megfelelt. (Az értékelés alapjául szolgáló dolgozat kérdései pedig olyan nehezek voltak, hogy államvizsgakérdéseknek is beillettek volna.) A II. évfolyamot 30-an fejezték be. 16 kiváló, 14 megfelelt. A számszerű adatokon kívül a hallgatók aktivitását szeretném kiemelni. Nem egy szemináriumon komoly vita alakult ki. Ezenkívül minden egyes hallgató dicséretet érdemel, hisz legkevesebb másfél órát utaztak a szemináriumokra és előadásokra.

— A számokat nézve elég nagy a „lemorzsolódás". Miben látod ennek okát?

— *Először:* 296 fővel indultunk, ennyi hallgatót összefogni, mozgatni erőnket meghaladó feladatnak látszott. Kértük a Budapesti KISZ Bizottság segítségét, akik vállalták, hogy minden adminisztrációs feladatot elvégeznek. (A hallgatók összegyűjtését, az előadások időpontjáról értesítés küldését stb.) A kezdeti lelkesedésük azonban tovaszállt, már másodszorra megfeledkeztek az értesítések megküldéséről. *Másodszor:* nagyon sok olyan hallgató került a Diákakadémiára, aki „nyögi" a túlterhelést... és szinte természetes, hogy a Diákakadémiával járó igen komoly többletmunkát nem bírták. *Harmadszor:* talán — ezt Ildikó nem mondta ugyan —, mert megsértették az önkéntességet. Nagyon sok hallgató volt, akit az iskola egyszerűen csak kijelölt. Erre a jövőben fel kellene hívni a figyelmet.

— A hallgatók többsége szeretné, ha az előadásokat a szemináriumokhoz hasonlóan kerületenként tartanák meg. Mi ennek az akadálya?

— Sajnos, még így is nehéz megoldani az előadók kérdését. Kerületre lebontva pedig egyszerűen lehetetlen. Egyben szeretném megragadni az alkalmat, és köszönetet mondani minden előadónak, szemináriumvezetőnek lelkes, odaadó munkájáért.

Ehhez mi csak annyit teszünk hozzá, reméljük, jövőre még ennél is szebb sikerekről számolhatunk be.

—gó

Vizsgameteorológia

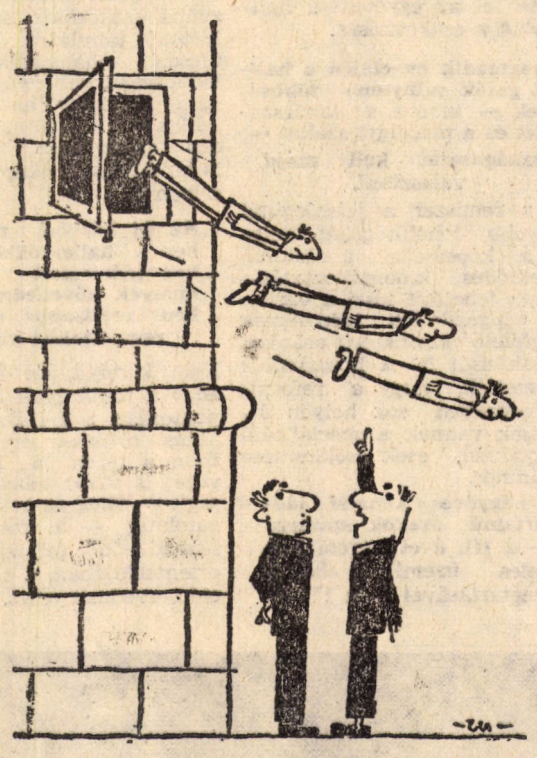

— ...ALACSONYAN SZÁLLNAK A FIÚK, FÁRADT MÁR AZ ÖREG, MEHETÜNK VIZSGÁZNI.

Idegesebbek vagyunk?

Az idén korán jött a tavasz. Ez érthető okokból csökkentette a tanulásra szánt időt. Persze az idő sürget, s mennél közelebb van május 20, annál nagyobb a szörnyülködés, „még semmit sem tanultam", s a fogadkozás: „holnap mindenképp elkezdem."

A vizsgajelentkezésekkel kapcsolatban a legnagyobb tolongás ismét a gazdaságföldrajz és a gazdaságtörténet tanszéken volt. Például az egyik csoport képviselője az elmúlt félév tapasztalatain okulva már hajnali 4-kor az egyetem előtt volt. (Azért előtte, mert csak 5-kor van kapunyitás). Reggel 8-kor mégis hosszú sor kígyózott a tanszék előtt, s ezt látva felvetődik a kérdés, nem lehetne ésszerűbben megoldani a vizsgabeosztásokat!?

Az első évfolyam hallgatói körében általában nagy a drukk. De mostanában mintha idegesebbek lennének. Vajon milyen példákkal „lepi meg" őket a matektanszék a 27-i írásbeli vizsgán? Mindenesetre bizakodnak. Bíznak a matematika tanszék jóindulatában, számítva egy kis megértésre, hiszen nem mindegy, mivel tölti az ember a nyarat...

— egerszegi —

A VIT-re utaznak egyetemünk képviseletében Simon Pál hallgató, a KISZ VB szervezőtitkára és a KISZ KB technikai bizottságának tagjaiként Pataki János, Lipovecz Iván hallgatók, valamint dr. Palánkai Tibor adjunktus.

Simon Pál

Lipovecz Iván

Pataki János

Dr. Palánkai Tibor

Megint a menza

Nívócsökkenés és egyebek...

Sokszor találkozunk olyan témával, amely újságírónak, olvasónak egyaránt elcsépeltnek, terhesnek tűnik. Joggal ilyennek tartható egyetemünkön a büfével és az étteremmel kapcsolatban elhangzott megannyi bírálat.

S hogy mégis napirendre tűzzük, annak oka: a megbíráltak dacolnak minden kritikával.

Hiába a kérő, könyörgő, megrovó sorok, panaszok, utasítások — mint számtalan hallgatónk jogos panaszából kitűnik —, mindez eredménytelen maradt...

Egyik levelírónk még pontokba is foglalta a menzán szerzett menüs és a la carte keserű tapasztalatait. Helyhiány miatt fel sem tudjuk mind sorolni,

de a felületes kiszolgálás, a sokszor gyenge minőség és higiénia,

a „parányi" adagok: a közgázhúsok és közgáz-levesek, a kis választék miatt fél 12—12 között bekövetkező sorállással járó tumultuózus jelenetek, az indokolatlanul magas árak olyan hiányosságok, amelyeknek nem szabadna előfordulni egy felsőoktatási intézmény éttermében.

S hogy ezek a problémák nemcsak helyi jellegűek, az kitűnt az *Egyetemi és Főiskolai Hallgatók II. Budapesti Konferenciáján* elhangzott — a menzákkal kapcsolatos — hozzászólásokból.

Ezen a fórumon is szóba került a menzabizottságok felelőssége, munkája.

Ennek kapcsán, a felmerült hiányosságok megoldásán töprengve, feltétlenül szólni kell az egyetemen működő menzabizottságról.

Ugyanis ilyen van — csak éppen nemigen működik. Hogy mennyire nem, azt bizonyítja, hogy felsőbb szerve, az érdekvédelmi bizottság vezetője sem tudja, hogy a negyedéves Balatoni András lemondása után, ki a menzabizottság vezetője és két másik tagja.

Márpedig egy működő bizottságról feltétlenül többet tudnánk . .

A sikeres munkához a feltételek megvolnának.

Az étterem irányító szervével, a Pest-Budai Vendéglátóipari Vállalattal kötött szerződés alapján az egyetemi menzabizottságnak — többek között — étlapösszeállítási, adagnagyság-, minőség-, választék-ellenőrzési jogai is vannak.

Csakhogy ezekkel élni kell!

Korábban, mint az érdekvédelmis Koncz Margittól megtudtuk, a menzabizottság próbálkozott néhány megoldással. Így felfektetett egy éttermi panaszkönyvet, amelybe a hallgatók beírhatták panaszaikat. Ez a könyv az első hét óta üresen tátong!?! Aztán felállítottak egy panaszos levelesládát a menzán, amit ismeretlen tettesek rövid idő után feltörtek . . . Máig sem tudják, kik tehették . . .

A néhány eredménytelen kísérletet azonban nem követték további intézkedések. A bizottság tagjai nem képviselték megfelelően a diákok érdekeit.

Ezekkel a problémákkal

ma már több szerv, az egyetem vezetői, KISZ-szervezete is foglalkozik. Csak éppen a legilletékesebb, a Pest-Budai Vendéglátó nem.

Tehát hathatósabb megoldásra, s most már — esetleg felfrissített összetételű bizottsággal — valóban komoly intézkedésekre van szükség, hogy az étteremben és a büfében uralkodó állapotok végleg megszűnjenek.

A diákoknak ugyanis egy meglehetősen kis adag zöldségleves, hús, köret, s hozzá a menzaproblémák megoldásán való hosszas töprengés — ebédre elég kevés...

Mert bár a vendéglátóipari vállalatoknak — ami az árakat illeti — az új mechanizmus szellemében kell törődniük a rentabilitással, nem szabad megfeledkezni arról, hogy az egyetemi menza — közétkeztetés!...

Pongrácz György

Üzemszervezési konferencia – Jugoszláviában

Az utóbbi évtized alatt világszerte megnövekedett az üzemszervezés szerepe a gazdasági életben. A szocialista és tőkésországokban egyaránt fokozódó figyelem nyilvánul meg ennek alapján e kérdések iránt. Érthető módon az egyetemi, főiskolai oktatásban is egyre nagyobb súlyt kapnak ezek a témakörök.

Az elmúlt években az üzemszervezés terén figyelemre méltó tudományos együttműködés kezdődött meg, majd bontakozott ki a magyar, jugoszláv és az NDK-beli egyetemek, főiskolák megfelelő intézményei, tanszékei között. A tudományos együttműködés egyik hasznos formájának bizonyul a konferenciák rendezése. A három ország képviselőiből már korábban *szervező bizottság* jött létre, amelynek feladata a konferenciák tartalmi és szervezési előkészítése.

A második ilyen üzemszervezési konferencia megrendezésére ez év április 25—27 között Suboticán került sor. A suboticai konferencián Jugoszláviából, NDK-ból és hazánkból összesen 8 egyetem, főiskola, illetve kutatóintézet képviselői vettek részt.

A most megrendezett konferencia az üzemszervezés különböző elméleti és módszertani kérdéseivel foglalkozott. A konferencián előadások hangzottak el többek között a szervezéstudomány fejlődésének újabb irányairól, a szervezési módszerek továbbfejlesztésének különböző kérdéseiről (pl. mintavételezés, hálótervezés), a szervezés- és vezetéselmélet kibernetikai szempontjairól, a vezetéselmélet irányzatairól, a szervezéstudomány és a munkaszociológia kapcsolatairól stb. Jugoszláv részről 7, magyar részről 4 és NDK részről 3 előadás hangzott el.

Részünkről dr. Varga Sándor rektorhelyettes, az ipari üzemszervezési tanszék vezetője, dr. Susánszky János, a Nehézipari Műszaki Egyetem tanszékvezetője, dr. Cotel Kornél adjunktus és dr. Kovács Sándor tudományos munkatárs tartottak előadást. A többi magyar részvevő pedig a vitákban vett részt.

A konferencia elősegítette egymás eredményeinek, problémáinak megismerését, hozzájárult egyes elméleti és módszertani problémák megoldásához is. Elképzelések alakultak ki a tudományos együttműködés további fejlesztésére is. (A konferencia anyagát több nyelven megjelentetik.)

Az üzemszervezési konferenciát Jugoszláviában élénk érdeklődés kísérte. Foglalkozott a tudományos tanácskozással a jugoszláv televízió és a sajtó. A Suboticai Szkupcsina Elnöksége pedig fogadást tartott a konferencia részvevőinek tiszteletére.

Dr. Marczell Jenő

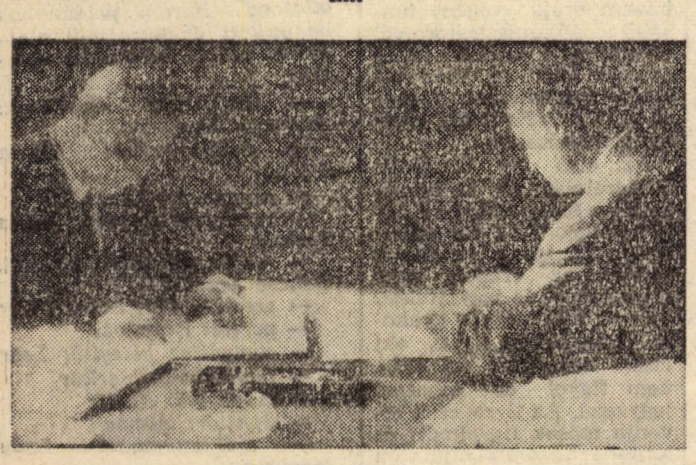

Az új gazdaságirányítási rendszerben fokozottabban felmerülő, az elmélet és gyakorlat szorosabb összehangolásának igénye teszi különösen aktuálissá és nagy jelentőségűvé azt a szocialista együttműködési szerződést, amelyet május 15-én írt alá egyetemünk rektora, dr. Szabó Kálmán és dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter.

Az együttműködés elősegíti az oktatók alaposabb tájékoztatását a gyakorlatban felmerülő problémákról: hatékonyabbá teszi a szakemberképzést, s a végzett hallgatók még jobb helytállását a gyakorlati munka bármely területén, ami úgy hallgatóinknak, mint a munkájukat igénybevevő intézményeknek egyaránt érdeke.

Plakátpályázat eredményhirdetése

Az Állami Biztosító Főigazgatósága által 1967. októberében meghirdetett „Főiskolai balesetbiztosítás" plakátpályázatra beérkezett terveket április 10-én Várnai László grafikusművész, Pongrácz György, lapunk munkatársa, Theisler György, az ELTE KISZ-bizottsága részéről mint meghívott zsüritagok elbírálták.

A pályázatra 11 egyetemről, főiskoláról 29 hallgató 44 plakáttervet küldött be, melyek közül az

1000 Ft-os első díjat Almássy Tibor (Miskolci Műszaki Egyetem), a 800 Ft-os második díjat Jászai Csaba (Győri Tanítóképző Intézet), a 600 Ft-os harmadik díjat Sándor Miklós (Budapesti Kirakatrendező Iskola) hallgatóknak ítélte a bizottság.

A pályázók összességükben színvonalas, ötlettel teli terveket nyújtottak be, ezért az Állami Biztosító valamennyi résztvevőt, közöttük egyetemünk két hallgatóját, Czibor Valériát és Kádár Jánost megajándékozta.

Mit ér a valóságban?

Válasz a „Közgazdász" múlt számában megjelent „Mégegyszer a jellemzésekről" című cikkre. — Várjuk a további hozzászólásokat. — Szerk.

Jankó Géza írása sok érdekes, értelmes gondolatot tartalmaz, de nem teljesen helytálló. Leglényegesebb, hogy az oly sokat emlegett „torzulásokat" nem ismeri el, nem veszi észre. Egy-két esetben valóban nem léteznek, s ő ezeket az egyedi eseteket általánosítja.

Elismerem a jellemzések személyiségformáló szerepét, ha ezt meg tudná valósítani, egyetlen szót sem szólnék. De erre a mostani jellemzési rendszer képtelen.

Miből adódnak a torzulások? Minden csoportban léteznek baráti kapcsolatok, csoportosulások — vagy nevezzük bárminek. (Remélem ennek meglétét nem vitatja senki.) Nyilvánvaló, hogy ezek a csoportok között léteznek rokon-, de ellenszenv kapcsolatok is. S épp ez az ellenszenv kapcsolat adja a torzulásokat, teszi, véleményem szerint, nagyon irreálissá a jellemzést.

A cikk a jellemzések személyiségformáló szerepét domborítja ki. Ez helyes — de mi köze ehhez a vállalatnak? Csapjanak össze a rokon- és ellenszenv érzületek — egyetemen belül? Mondjuk meg bátran — bárkiről is legyen szó — helyes és helytelen vonását — az egyetemen belül. Formáljuk a személyiséget, ez a célunk — de csak egyetemen belül.

És most nézzük a jellemzések másik oldalát.

Az elmúlt hónapokban számtalan vállalati vezetővel beszélgettem. Nem titkolom, provokatív célzatú volt az a kérdésem, mennyiben befolyásolja a vállalatot a jellemzés.

Meg kell mondanom, nagyon sok vállalat egyáltalán nem is veszi figyelembe. Azt tartják, sokkal többet ér a tett, a cselekedet. „Majd kiderül, mit ér a valóságban a hallgató."

S végezetül egy apró észrevétel. Jellemezzünk, de ne csupán azért, mert az ipari kar, vagy bármely kar KISZ-vezetőinek tanácskozása úgy döntött, hogy jellemeznünk kell.

— faragó

A másik fele...

...A szerkesztőnek is vannak ádáz pillanatai. Ilyen volt az is, amikor megláttuk az „Ország-Világ" című képeslapot, ahol az „Ikrek" dominálnak. Szavunkra még a múlt héten készítettünk egy hasonló cikket. — Plágium? — Nem, csupán véletlen — és épp ezért, csakazértis közöljük — a Koczkás lányokat.

Hiszen Ők a mi ikreink... Mármint az egyetemé... Különben is május 21-én kezdődik — az asztrológusok szerint —: az IKREK-hava...

Megtörtént vizsga-story. Bemegy egy lány a vizsgáztatóhoz. Levizsgázik. Kijön. Másfél perc múlva nyílik az ajtó. Újra belép. A gazdaságtörténet tanszék vizsgáztatója felnéz: *Itt felejtett valamit?*

Lány (csodálkozva): *Nem, kérem, vizsgázni jöttem.*

— *Mégegyszer?*

— *Nem, most először...*

Vizsgáztató rezignáltan csóválja a fejét: *Neve?*

— *Koczkás Éva...*

Hm, az előbb még Júliának hívták...

Éva vagy Júlia?...

Lány (mosolyogva): *az a húgom volt...*

Ilyen és hasonló történetek elég gyakran fordulhatnak elő a két lánnyal a magánéletben is, hiszen tényleg annyira hasonlítanak, mint...mint két Koczkás. És hogy az „Emberrablás" folytatásos krimink Kauzersteinn-hasonlata teljesebb legyen; ők úgy kezdték az egyetemet, mint Sügér és Bugyor. Júliát felvették „null-évfolyamra", Éva nem felelt meg. Azért persze mindketten jártak előkészítőre, csak más csoportban. Ettől viszont az előadó lepődött meg, aki a harmadik emeletről lesietve az elsőre, a második csoportjához, ugyanazt az arcot látta, amelyre még fentről emlékezett, és kicsit azt hitte, hogy eltévedt. Később, egyszerre szemlélve mindkettőt, megnyugodott.

Erről még csak annyit, hogy a két lány nagyon szereti egymást, annyira elválaszthatatlanok, hogy, ha évfolyam-különbséggel vették volna fel őket, Júlia inkább várt volna egy évet, csakhogy együtt járhassanak. *De erre nem volt szükség, a következő évben Évát is felvették.* Igaz, először más-más csoportba kerültek, de később, mivel az egyetemi hatóságokban is van humanizmus (nomeg humorérzék) egy csoportban is tanulhattak (most éppen ipar III/1). Ennek ők nagyon örülnek, legfeljebb a szemináriumvezetőknek fájhat a feje, ha például szünetben helyet cserélnek, hogy ki kicsoda. Igaz, a korkülönbség nem nagyon látszik rajtuk (Éva az idősebb 30 perccel) és az egyforma öltözködés, nomeg az „elválaszthatatlanság" sem könnyíti meg túlzottan a „rejtvényfejtők" dolgát...

Az olyan apróságokra, hogy ki megy el a másik randevújára, már nem is nagyon emlékeznek. Igaz, van különbség, de az pszichológiai. Éva a bátrabb. Viszont vizsgán mindig Júlia megy előre, ő szeretne mielőbb túlesni rajta. Még a tanulmányi eredményük is azonos. Mint Júlia megjegyzi: *megértőek a vizsgáztatók, nem akarnak családi belvillongást kelteni az egyformától eltérő jegyekkel.*

Kérdés: *És hogy szoktatok hozzá ehhez a*

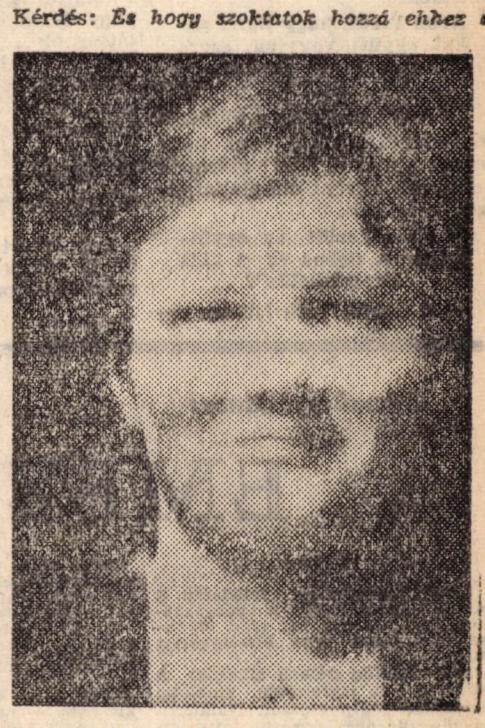

Júlia vagy Éva?...

a nagy érdeklődéshez, sőt, mondhatni népszerűséghez? Egyszerre válaszolnak: — *Nem nagy ügy.* Különben is, már az általános iskolákban is járt az osztályba egy másik ikerpár, tehát önmaguknak nem tűnnek fel. Most is van a csoportjukban még egy ikerpár, csak éppen a „másik fele" nem ide jár...

A becenevük is közös. Előbb Éva mondja Júliának: Cina, majd két perc múlva fordítva. Nekik fel sem tűnik.

És az utolsó kérdés: *Olvassátok a Közgazdászt?*

Most is egyszerre felelnek: Júlia: *nem*, Éva: *igen.*

(... és a riporter megjegyzése: az biztos, hogy ezt a számot azért el fogják olvasni!)

Szatmári Jenő István

Végre a tv kamerái előtt

Pásztor László énekesnek is kitűnő

ÚJ TÉMA SZÜLETETT.

A vizsgák és zh-k problémái mellett, sőt azokat megelőzve a NEOTON-együttes sikeres KI MIT TUD?-szereplése volt a téma.

— Gratulálunk továbbjutástokhoz — kezdjük a beszélgetést Pásztor Lászlóval, az együttes vezetőjével — s az alkalmat megragadva szeretnénk néhány kérdést feltenni.

Milyen gyakorlási lehetőségetek van?

— Hetente egyszer, hétfőn a klubban próbálunk általában 5-től 10—11-ig. Ezt teljes technikai felszereléssel bonyolítjuk le. Csütörtökön Mátyásföldön szoktunk gyakorolni 2—3 órát. Ezek az úgynevezett „száraz próbák", ugyanis ilyenkor nem használunk erősítőket.

Általában mennyi idő alatt „érik meg" egy-egy számotok?

— Ez magától a számtól függ. Pl. „A pává"-t a kerületi KI MIT TUD-ra a verseny előtti éjjel tanultuk meg. Más számok kiforrásához több idő szükséges.

Azon kívül, hogy ilyen sokat együtt vagytok, szerveztek-e közös programokat?

— A két próba és a többszöri fellépés szabad időnk nagy részét kimeríti. Ezért maradék időnkben egyéni elfoglaltságokat keresünk.

Hogyan került az együttesbe a dobos és a „kis középiskolás"?

— A dobos, Tóth István, velünk szemben lakik Mátyásföldön, s innen az ismeretség. A „kis középiskolás", Balázs Ferenc érdekes módon került hozzánk. Egy barátja ajánlotta őt, akkor, amikor Szalay Ferenc átment a Gemini együtteshez. Egyébként a Zeneművészeti Szakiskola III. éves zongoraszakos hallgatója.

Ez a szereplés volt az első nyilvános sikeretek. A jövőtől mit vártok?

— Várni nem lehet, csak esetleg kihasználni a lehetőségeket.

Hallottunk arról, hogy új berendezést szeretnétek. Ezzel milyen problémátok van?

— Anyagi. Egy komoly felszerelés: hangfalak, erősítők, mikrofonok stb. 80—120 ezer Ft-ba kerül. Bár állandó jelleggel frissítjük a berendezést, ez még nem elegendő. Most a „Hobo" felszerelésével játszottunk.

Idén ketten befejezitek tanulmányaitokat. Mi a szándékotok utána? Marad a NEOTON?

— Igen, már megbeszéltük a kultúrosztály vezetőjével, hogy ősztől ismét a klubban játsszunk... Érdekességként még elmondanám, hogy a KI MIT TUD selejtezőivel egyidőben letettünk egy vizsgát, melynek alapján a napokban kapjuk meg az ORI állandó működési engedélyét, ami azt jelenti, hogy hangversenyezhetünk.

Sok sikert kívánunk a további munkához és az újabb erőpróbákhoz!

Czibor Valéria

WHAT'S WATH?

A nyugati könyvpiacon mindnagyobb sikerrel jelennek meg a „Who' s who?" (Ki; kicsoda?) kiadványok. Mi ugyebár kis ország és még kisebb egyetem vagyunk, ilyen nagy dolgokat nem tudunk produkálni. Egyetemünkön belül erőnkből csak a „mi, micsoda" probléma megoldására futja. De arra aztán nagyon. A készülő műből lestük el az alábbi meghatározásokat.

Dohányozni tilos tábla:
Hallottatok már a pusztába való kiáltásról?

Előadóterem:
Lásd: klub + kártya, bár újabb kutatások szerint néha érdemes figyelni.

Férfi WC:
Helyiség, melyet kívülről semmi nem különböztet meg a többitől, ha átmászol az ajtóban lévő széken, rájössz, hogy peched van, mert pont bent van a takarító néni.

Flipper:
Játék melyben két forint bedobása ellenében mindig ott megy el a golyó, ahol nem kéne nekijje... Újabb módszerek szerint ingyen is lehet játszani. Hiába, az emberi elme párosulva a kézügyességgel csodás dolgokra képes.

Hamutartó:
Edény, mely készülhet fából, kőből, ezüstből aranyból, vagy egy egyszerű konzervdobozból is és cigarettavégek tárolására szolgál. Ha van. De nálunk nincsen.

Könyvtár:
A tankönyvek tanúsága szerint az egyetemi könyvtárak közül a legnagyobb, legszebb, legizébb stb., de ha ne adj isten, egy könyvet keresel benne, biztos, hogy csak egy példányban van meg, s azt is tegnap kölcsönözték ki valakinek.

Ösztöndíj:
Olyan pénzösszeg, mely már készhez vétele előtt elfogy...

Szünet:
A legkellemesebb időintervallum, két szünetet az ún. óra választ el egymástól.

Társadalmi ösztöndíj:
Lásd: Ösztöndíj, csak nagyobb összeggel.

Vizsga:
Kedélyes páros mérkőzés tanár és diák között, ha a diák nyer jó, ha a tanár, úgy a vizsgázó még vagy háromszor revansot vehet.

Ennyit a készülő műből. Érdeklődéssel várjuk a folytatást...

—Bors—

Nemcsak a részvétel...

A tánckar ifjúsági titkárát, Máthé Gizellát kértük meg, számoljon be az egri Népitánc Fesztivál eseményeiről, ahol egyetemünk tánckara — az eddigi hagyományoknak megfelelően — kiemelkedően szerepelt —, kiemelt aranyérmet kapott.

— Az egri fesztivált április 6—7—8—9-én rendezték, 16 együttes részvételével. A mi szereplésünkre 8-án, hétfőn került sor a Gárdonyi Géza Színházban, ahol az összes bemutatót tartották.

— Mi volt a műsorotok?

— Három táncot adtunk elő, Gulyás—Náfrádi Széki muzsikáját — ez viszonylag régebbi számunk —, Vavrinecz—Náfrádi Sarkantyúsát —, ezt februárban mutattuk be először a Néptáncosok Bemutató Színpadán — és Vujicsics—Náfrádi Évszakok című produkcióját, amit ott, Egerben mutattunk be először.

— Milyen volt a műsor szakmai kritikája?

— Nagy sikerünk volt, a közönségnek és a szakembereknek egyaránt nagyon tetszett a műsorunk, amit az is bizonyít, hogy a 16 együttes közül — bár többen kaptak arany fokozatot — csak mi kaptunk kiemelt aranyat. A fesztivál gálaestjén is felléptünk, ahol szintén nagy sikert arattunk.

— Mikor szerepeltek legközelebb az egyetemen?

— Legközelebbi fellépésünk a IV. évesek búcsúünnepségén lesz, ahol azt a 20 perces műsort adjuk elő, amivel Aggrigentóba, a fesztiválra készültünk. Ezenkívül lesz egy tv-szereplésünk is, a május 29-i TV-szőttesben adunk egy 20 perces műsort.

— Gratulálunk a sikeres szerepléshez.

—Kozma—

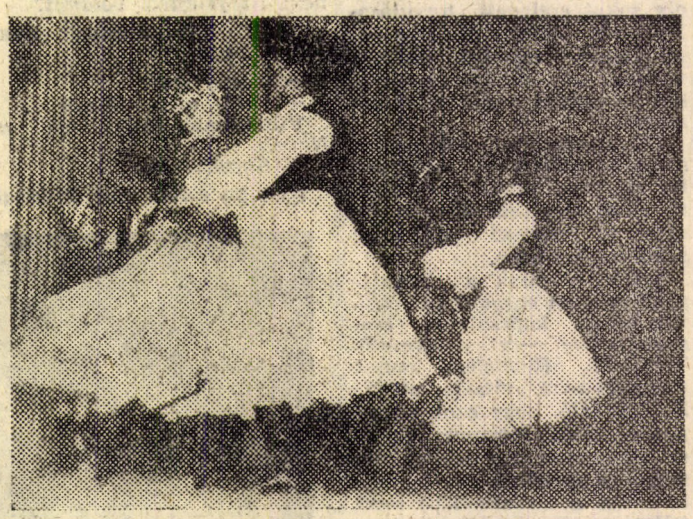

Játsszál velünk

Mikor mosakodtál utoljára?

a) ezen a héten	(10	pont)
b) nem tudom	(11	pont)
c) nem szoktam	(70	pont)

Ki a világ legjobb írója?

a) Monteverdi	(23	pont)
b) Karába	(1	pont)
c) Szilágyi Erzsébet	(100	pont)

Mitől döglik a légy?

a) matematikától	(17	pont)
b) légyölő galócától	(3,14	pont)
c) menzafőzeléktől	(2	pont)

Ki volt Dühring Antal?

a) Engels unokaöccse	(1000	pont)
b) Dunai II. Antal leánykori neve	(1001	pont)
c) középparaszt	(522	pont)

Mi szeretnél lenni, ha nagy leszel?

a) közgazdász	(1	pont)
b) közgazdász	(2	pont)
c) közgazdász	(9000	pont)

Mennyi a taxi telefonszáma?

a) a taxi nem telefon, hanem bérautó	(74	pont)
b) harmincnyolcegésznégytized	(234	pont)
c) 1712184815141945-896122219191456	(00	pont)

Minek a rövidítése? FM

a) Földművelésügyi Minisztérium	(8	pont)
b) Feltételes Megálló	(8	pont)
c) Földalatti Műemlék	(980	pont)

Melyik magasabb tisztség?

a) főtörzsőrmester	(4	pont)
b) házbizalmi	(44	pont)
c) tanársegéd	(444	pont)

Hány oldalból álljon a Közgazdász?

a) hat első oldalból	(1	pont)
b) hat utolsó oldalból	(—1	pont)
c) egyből se	(0	pont)

Melyik foglalkozáshoz áll közelebb a közgazdász?

a) légtornász	(56	pont)
b) aranyásó	(56	pont)
c) sírásó	(56	pont)

Melyik nagyobb magyar?

a) Kossuth Lajos	(11 pont)
b) Faragó Baba	(4 pont)
c) Vitray Tamás	(nulla—nulla—nulla pont)

200 pont felett: ...ön egy zseni (géniusz).
100—200 pont: ...ön okos és szép.
50—100 ...ön kedves, szeretetreméltó, barátságos és vídám.
20— 50 pont: ...olvassa át még egyszer.
20 pont alatt: ...akassza fel magát.

F. T.

Cseberből vederbe

Pálos Dénes egyetemi adjunktus nagyon kíváncsi volt, vajon mit jegyzetelnek óráján a diákok. Volt annyi esze, és nem a kérdőíves formát választotta, hanem órája végén tanszéki adminisztrátoraival megtámadta az első sort és hosszas kézitusa után elszedte jegyzeteiket. Vacsora után nekiült a hat jegyzet elolvasásának.

Az első így hangzott; Szeretnék én is hozzászólni a Közgazdászban dúló vitához. Z. T-vel ellentétben én igenis fontosnak tartom az órákon való megjelenést és jegyzetelést. Sajnos, még nagyon gyakori diáktípus az olyan, aki csak teng-leng az órán, nem figyel és sohasem jegyzetel. Az ilyen csak elvonja mások figyelmét és teljesen haszontalanul tölti az idejét...

A második sokkal rövidebb volt:
Fiorentina—Nagybátony x 2
Békéscsaba—FTC 1

Következett a harmadik:
Kedves Matild!

A múltkor megint túl sok cukrot tettél a lecsóba. Ehetetlensége dacára ízlett, hiszen te főzted.

Csókol a te Pálod

A negyedik:
Az előadó felmegy a dobogóra. Kezébe veszi a krétát. Kicsit köhécsel. Az előadó azt mondja: a múlt órán még nem fejeztük be az anyagot, ezért most röviden átismétlem, hogy azok is megértsék, akik hiányoztak...

Az ötödik:
A Bambulácz Emőke, a varangyok kéme (réme)

és végül a hatodik:
VERS

Én istenem, jó istenem.
Mitől csipás az én szemem?
A kutyámmal nem törődök,
Megetették már az örök.

Pálos Dénes egyetemi adjunktus levonta a megfelelő következtetéseket, beadta lemondását és elment vállalati közgazdásznak.

— farkasházy —

A világgazdaság hírei

A világtörténelem és a világirodalom halhatatlanjai elszegődtek egy magyar iparvállalathoz. Három példányban benyújtott önéletrajzaik alapján az alábbi besorolást nyerték:

— betanított munkások: Ádám és Éva
— osztályvezető: Dózsa György
— diszpécser: Leonidász
— termelési előadó: Mária Terézia
— szakszervezeti bizalmi: Dobzse László
— személyzetis: Szent Péter
— portás: Hannibál
— nyugdíjas kisegítő: Lear
— főkönyvelő: Merkur
— művezető: Az Úr
— éjjeliőr: Álmos
— szaktanácsadó: Lady Macbeth
— tűzrendészeti felelős: Néró
— újítási felelős: Pató Pál
— villanyszerelő: Zeusz
— normarendező: Verbőczy
— szigetelő: Napoleon
— marós: Lucretia Borgia
— szakmunkás: Atlasz

Kiss Ilona és Nagy László felvételi kérelmét elutasították, mivel önéletrajzukról hiányzott a lakónyilvántartókönyvvezető aláírása és a házbizalmi pecsétje.

—zy

Rózsahegyi János:

EMBERRABLÁS

VI. rész

Sügér megértette feladatát. S ennek következtében a gőzgazdasági egyetem egy hét alatt olyanná vált, mint egy felbolygatott méhkas.

Tehát hétfőn délben elkezdte a munkát. A legfelsőbb emeletet pásztázta végig először. Találomra megállt egy ajtó előtt. Illedelmesen kopogott, majd benyitott. A teremben sok szék és asztal volt. Azonkívül egy fiú és egy leány. Csókolóztak. Nem zavartatták magukat. Sügér nyelt egyet, körülnézett, és rájött, hogy itt bizonyára nincs mit keresnie. Gyorsan becsukta hát az ajtót és indult tovább. Végigment a folyosón, mindenütt bekopogott, benézett, közben megriasztott még két csókolózó párt, egy olvasó negyedévest, és egy alvó takarítónőt.

A fiú elindult a másik ajtón visszafelé. Bekopogott az első ajtón. A szobában két nő ült egymással szemben.

— Jó napot kívánok — köszönt...

... — Tudod én a zöld színt jobban szeretem, de az isteni sárga pulesi se kutya... volt a válasz. Sügérnek nem kellett éleslátását elővennie, hogy rájöjjön, a két adminisztrátor észre sem vette, hogy benyitott. Körülnézett és megrémült. Menynyi papír szanaszét. Vajon köztük van-e 101/Sóder?

A, nem lehet, azt biztos páncélszekrényben őrzik. Azonban sehol nem látott páncélszekrényt. Szó nélkül kiment az ajtón. „Hogy az a Maca, milyen csúnya kis béka — hallotta búcsúzóul.

Sügér leült a folyosón egy székre, és gondolkodni kezdett. Így nem mehet tovább, állapította meg bölcsen. De arra nincs idő, hogy találomra böngésszek a papírok között! Hm.

— Felállt a székről, s lassan ballagott előre a folyosón. Szeme egy plakáton akadt meg: „Gólyabál!" Sügér megállt és hosszan bámulta a plakátot. Olyan volt, mint egy rakás leragasztott bűbánat. Azonban arca hirtelen felderült. Homlokára csapott. Zsebéből kis noteszt és ceruzát vett elő. Visszament a folyosó végére, és újra kezdte az ajtónyitogatást. Minden hivatali helyiségbe benézett, majd néha bele-beleírt valamit noteszába. Egy óra alatt végigjárta az emeleteket, kutatásának eredménye ott volt előtte a noteszban.

Az egyetem 5 darab páncélszekrénnyel rendelkezik. Az irat a páncélok valamelyikébe kell, hogy legyen. De az öt közül vajon melyikben?

Sügér a szerencsére bízta a dolgot. Szimata azt sugallta, hogy a legnagyobban kell lennie. A pénztári szekrényeket kihagyta a számításából, azokban legfeljebb pénzt őriznek, azt is ritkán. Terve kész volt.

Végiggondolta még egyszer a teendőket. Kesztyűje van, már csak autogént és álkulcsot kell szereznie. Sügér még kezdő volt a betörő szakmában, s így nem tudta, hogy felvilágosult betörő már nem dolgozik ilyen eszközökkel. Tehát nyugodt volt, minden rendben. Elégedetten fütyürészve indult a lépcsőn lefelé.

Elindult, s nem vette észre, hogy egy köpcös, kövérkés elsős kinézésű alak sorra nyitogatja a hivatali szobák ajtajait. A kis köpcös néha bele-beleírt valamit a kezében tartott noteszba...

Otthon Sügér elmesélte Bugyornak munkája eredményét.

— Mi a véleményed? — kérdezte.

Először is: lefogadom, hogy az egyetemen őrzik. Ha olyan fontos az irat, mint ahogy Zsazsa mondta, akkor valami biztosabb helyen raktározzák. Másodszor: Ha ott is van, nem biztos, hogy abban a páncélban őrzik, amelyiket te kinéztél magadnak. Harmadszor: honnan szerzel autogént. Negyedszer: ha szerzel is, úgy sem tudod megcsinálni, mert ha a bálon akad valaki, aki egy hegesztő pisztollyal és két egy-egy mázsás gázpalackkal lát téged szaladgálni, rögtön telefonál a mentőknek. Ötödször: nem vagy normális! Evvel id. Kauzersteinn hallgatásba burkolózott.

— Dögölj meg — hangzott Sügér ellenvéleménye. — Megcsinálom, s a 10 ezer dollárból egy vasat sem kapsz.

Sügér tovább szövögetve tervét, hitt szerencséjében. Optimista alak volt, bízott abban, hogy elképzelése sikerülni fog. Elhatározta, nagyon körültekintően jár el.

Azonban Bugyorra szüksége lesz.

Alibinek.

Az egyetemen senki sem tudja, hogy neki ikertestvére van. Míg ő fönt, az emeleten betör, addig Bugyor táncol majd lent, helyette. Elhatározta, hogy szívszerelmét, „Szendét" is elhívja tanúnak. Bátyjának nyakába sózza, s ha esetleg kiderül a betörés, a lány azt vallja, hogy egész este vele volt.

— Bugyor — szólt hirtelen, — a Gólyabálra azért eljössz?

— Miért mennék el, egyáltalán idegeneket beengednek?

— Hülye kérdés, hát azt hiszed, gőzgazdászok lesznek ott. Szóval jössz!?

— Milyen nők vannak?

— Jók — mondta Sügér, s szívszerelmére gondolt, a „Szendére".

— Majd még meglátom — felelte Bugyor, s nagyot ásított.

(Vége következik.)

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Lapja.

Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt

Felelős szerkesztő: Kincses György

Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. III. 381. Telefon: 186—850/138.

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat.

Készül a Szikra Lapnyomdában.